

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD SARAJEVO
Broj: 09 0 U 026594 16 U
Sarajevo, 31.10.2016.godine**

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija Slavice Džaferović, kao predsjednika vijeća, sudija Vildane Mujagić i Aide Salčinović -Kuljanin, kao članova vijeća u upravnom sporu tužitelja Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine, ulica Obala Kulina bana broj 1., zastupanog po punomoćniku Kurtović Hakiji, advokatu iz Sarajeva, protiv tužene Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, Sarajevo, radi poništenja rješenja, broj: 06-05-218/16 od 13.05.2016.godine, u predmetu oglašavanja ništavim rješenja Federalnog ministarstva pravde broj: 03-05-1-1659/12 od 29.01.2013. godine, dana 31.10.2016.godine, donio je:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine Sarajevo, broj: 06-05-218/16 od 13.05.2016.godine, se poništava.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, tačkom 1. dispozitiva, oglašava se ništavim rješenje Federalnog ministarstva pravde broj :03-05-1-1659/12 od 29.01.2013. godine, o upisu u Registar udruženja Federacije Bosne i Hercegovine Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine i rješenje Federalnog ministarstva pravde, broj :03-05-2-1659/12 od 18.03.2013. godine, o promjeni upisa u Udruženje Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine. Tačkom 2. dispozitiva tog rješenja, nalaže se Federalnom ministarstvu pravde da donese rješenje o brisanju iz Registra udruženja Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine, te da u obnovljenom postupku upisa naloži Sindikatu da otkloni nepravilnosti koje su konstatovane ovim rješenjem.

Nezadovoljan rješenjem tuženog, tužitelj putem punomoćnika je tužbom od 16.06.2016. godine, pokrenuo upravni spor, osporavajući rješenje tuženog zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je osporeno rješenje nezakonito, jer je tuženi osporeno rješenje donio pozivajući se na odredbe člana 265. stav 3. Zakona o upravnom postupku, obrazlažući da je rješenje donio na Inicijativu Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja Kantona Sarajevo. Pored toga, tuženi u uvodu osporenog rješenja navodi da rješenje o oglašavanju ništavim, po službenoj dužnosti primjenom člana 265. stav 1. Zakona o upravnom postupku, iako u rješenju obrazlaže da se isto donosi na Inicijativu Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Kantona Sarajevo. Međutim, Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja Kantona Sarajevo, nije niti bio stanka u postupku, niti je tužilac ili pak ombudsman. Pored ovih povreda pravila postupka, pobijano rješenje u dispozitivu je kontradiktorno samo sebi, jer tačkom 1. dispozitiva osporenog rješenja, tuženi, rješenje Federalnog ministarstva pravde oglašava ništavim, dok tačkom 2. dispozitiva, nalaže tom Ministarstvu da donese rješenje o brisanju iz Registra udruženja Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine i da u obnovljenom postupku upisa, naloži Sindikatu da otkloni nepravilnosti, koje su konstatovane rješenjem. Stoga se postavlja logično pitanje, kako se može nekome ko je brisan iz Registra (ako ne postoji), naložiti da otkloni nepravilnosti konstatovane pobijanim rješenjem. Tuženi u postupku donošenja rješenja, nije bio nadležan za donošenje osporenog rješenja, jer u smislu člana 265. stav 3. Zakona o upravnom postupku, jedini odgovarajući organ, je organ iz člana 47. Zakona o udruženjima i fondacijama Federacije Bosne i Hercegovine. Nesnovano je tuženi rješenjem Federalnog ministarstva pravde oglasio ništavim, jer isto ne sadrži, niti jedan razlog koje predviđa odredba člana 264. Zakona o upravnom postupku, čime je postupio protivno članu II. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, odredba člana 87. Konvencije o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje Međunarodne organizacije rada, koja je usvojena 1948. godine. Iz navedenih razloga, predlaže da sud donese presudu, kojom se tužba uvažava i osporeno rješenje poništava.

U odgovoru na tužbu, tuženi je ponovio navode date u obrazloženju osporenog rješenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zakonitost osporenog upravnog akta, sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prema razlozima osporenog rješenja, Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja Kantona Sarajevo, putem punomoćnika Jogić Adija je Vladi Federacije BiH, uputio Inicijativu za donošenje rješenja o oglašavanju ništavim rješenja Federalnog ministarstva pravde broj: 03-05-2-1659/12 od 29.01.2013. godine, o upisu u Registar Udruženja Federacije Bosne i Hercegovine, Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine i rješenja Federalnog ministarstva pravde, broj:03-05-2-1659/12 od 18.03.2013. godine, o promjeni upisa za Udruženje Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine. Postupajući po službenoj dužnosti, a na osnovu člana 261. stav 1. Zakona o upravnom postupku, Vlada je cijnila da su ispunjeni uslovi iz člana 264. stav 2. i 5. Zakona o upravnom postupku, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu rješenja. Ovo iz razloga, jer uvidom u spis predmeta je utvrđeno da Federalno ministarstvo pravde u postupku registracije, Saveza samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, nije pravilno utvrdilo činjenično stanje, niti je naložilo otklanjanje nedostataka, što je bilo dužno u skladu sa članom 7. Zakona o upravnom postupku. U smislu člana 14. Zakona o udruženjima i fondacijama („Službene novine Federacije BiH“ broj: 45/02), Statutom Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, nije urađen način donošenja finansijskog izvještaja i izvještaja o radu, kako je to izričito propisano navedenom odredbom Zakona. Stoga, isti propust otvara prostor, za nezakonit rad i djelovanje neovlaštenih osoba u postupku raspolaganja sredstvima Sindikata. Pored toga, Federalno ministarstvo pravde je donoseći rješenje broj: 03-05-2-1659/12 od 18.03.2013. godine, o promjeni upisa za Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, oglasilo prestanak rada nepostojećeg Udruženja Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja Bosne i Hercegovine, što je u suprotnosti sa članom 42. i 43. Zakona o udruženjima i fondacijama Federacije Bosne i Hercegovine. Rješenje Federalnog ministarstva pravde, broj: 03-05-2-1659/12 od 18.03.2013. godine, je doneseno na osnovu zahtjeva, uz koji je priložena Odluka o donošenju Statuta Saveza samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, koju je donio neovlašteni organ, odnosno Glavni odbor Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Bosne i Hercegovine. Na dan registracije, Saveza samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja BiH, nije bio upisan u Registar Ministarstva pravde. Pored toga, u Odluci Skupštine Saveza samostalnih sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, od 23.02.2013. godine, izmjenjena je odredba člana 114. Statuta, na način da se stavlja van snage Statut nepostojećeg Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Bosne i Hercegovine i na taj način u smislu člana 5. stav 1. Zakona o upravnom postupku, su nezakonito na ovaj Sindikat prenijeta sva prava i obaveze Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Bosne i Hercegovine. Iz navedenih razloga, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

Sud cijeni da osporeno rješenje nije pravilno i zakonito iz slijedećih razloga:

Tuženi organ, osporenim rješenjem odlučuje kao u dispozitivu rješenja, jer cijeni da je Federalno ministarstvo pravde, donijelo rješenja koja u smislu člana 264. stav 1. tačka 2. i 5. Zakona o upravnom postupku, su razlog za proglašavanje rješenja ništavim.

Odredbom člana 264. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 2/98 i 48/99), je propisano da se ništavim proglašava rješenje koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po Krivičnom zakonu.

U konkretnom slučaju, tužena pozivajući se na odredbu člana 264. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnom postupku, zaključuje da je Federalno ministarstvo pravde, izvršilo upis u Registar udruženja Federacije BiH, Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, na osnovu Statuta tog Sindikata od 05.12.2012. godine, koji ne sadrži način donošenja finansijskog izvještaja i izvještaja o radu, zbog čega se otvara mogućnost za nezakonit rad i djelovanje neovlaštenih osoba u postupku raspolaganja sredstvima Sindikata.

Međutim, sud cijeni da u smislu citirane odredbe člana 264. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnom postupku, donošenjem rješenja o upisu u Registar Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, u Registar udruženja Federalnog ministarstva pravde, ne predstavlja djelo koje ima obilježja krivičnog djela predviđenog Krivičnim zakonom. Ovo iz razloga, jer iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da tuženi organ cijeni, da rješenje koje je donijelo Federalno ministarstvo pravde, je ništavo, obzirom da je donijeto na osnovu priložene Odluke o donošenju Statuta Samostalnog sindikata obrazovanja i odgoja Federacije BiH, koju je donio neovlašteni organ i da je istom izmjenjena odredba člana 114. Statuta, na način da se stavlja van snage Statut nepostojećeg Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja BiH i da navedeni Statut ima manjkavosti, zbog kojih se otvara mogućnost za djelovanje neovlašćenih osoba u postupku raspolaganja sredstvima Sindikata.

Isti navodi, po ocjeni suda se odnose na sadržaj Statuta, koji nedostaci, ukoliko postoje, su mogli biti predmet preispitivanja u redovnom postupku pred nadležnim organom koji vodi postupak upisa u Registar udruženja.

Stoga, sud zaključuje da zbog činjenice da Statut Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, ne sadrži način donošenja finansijskog izvještaja i izvještaja o radu, kako navodi tuženi organ u obrazloženju osporenog rješenja, ne može biti osnov za oglašavanje rješenja ništavim, po osnovu odredbe člana 264. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku, obzirom da iz odredbe člana 49. Zakonom o udruženjima i fondacijama, ("Službene novine Federacije BiH" broj : 45/02), proizilazi da udruženje ili fondacija koja vrši javna ovlaštenja dužna je organu uprave koji vrši nadzor nad njihovim radom (a to su organi iz člana 47. i 48. tog Zakona), da najmanje jedanput godišnje podnese izvještaje o vršenju povjerenih javnih ovlaštenja.

Stoga, ukoliko bi došlo do nezakonitog rada i djelovanja neovlašćenih osoba u postupku raspolaganja sredstvima Sindikata, u tom slučaju bi nadležni organ koji vrši nadzor nad zakonitošću rada udruženja i fondacije, preduzeo mjere predviđene tim Zakonom.

Sama činjenica da je Federalno ministarstvo pravde donijelo rješenje, broj: 03-05-2-1659/12 od 18.03.2013. godine, o promjeni upisa u Registar za udruženje Samostalni sindikat obrazovanja i odgoja Federacije BiH, zbog čega je, kako to tuženi organ navodi u obrazloženju osporenog rješenja, na taj način Federalno ministarstvo pravde, oglasilo prestanak rada nepostojećeg Samostalnog sindikata obrazovanja i odgoja BiH, po ocjeni suda nema pravnu posljedicu prestanka rada Samostalnog sindikata obrazovanja i odgoja BiH, jer se radi kako to sam tuženi organ navodi, o Sindikatu koji je već prestao sa radom i koji nije bio upisan u Registar udruženja.

Odredbom člana 264. stav 1.tačka 5. Zakona o upravnom postupku, a na osnovu koje odredbe Zakona, tužena zasniva svoje rješenje, proglašavajući akte Federalnog ministarstva pravde ništavim, je propisano da se ništavim proglašava rješenje koje sadrži nepravilnost koja po nekoj izričitoj zakonskoj odredbi je predviđena kao razlog ništavosti.

U konkretnoj upravnoj stvari, registrovanje udruženja i fondacija je regulisano Zakonom o udruženjima i fondacijama ("Službene novine Federacije BiH" broj : 45/02). Međutim, niti jednom odredbom tog Zakona, nije propisano kada i iz kojih razloga se rješenje o registraciji udruženja, mora proglasiti ništavim.

Stoga, po ocjeni suda, nije postajao osnov iz člana 264. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku, (na kojoj odredbi tužena zasniva osporeno rješenje), za proglašavanje rješenja Federalnog ministarstva pravde, ništavim.

Osim toga, tuženi upravni organ u obrazloženju osporenog rješenja navodi da je uvidom u spis utvrdio da u postupku registracije Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH, Federalno ministarstvo pravde nije pravilno utvrdilo činjenično stanje, niti je naložilo otklanjanje nedostataka, što je bilo dužno u skladu sa članom 7. Zakona o upravnom postupku.

Međutim, konačna rješenja Federalnog ministarstva pravde, tuženi organ nije mogao proglasiti ništavim, na osnovu nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nego samo kada je rješenjem očigledno povrijeđen materijalni zakon, jer se primjenom vanrednog pravnog lijeka

(proglašavanje rješenja ništavim), zadire u stečena prava stranaka, koja su proizašla iz načela pravosnažnosti.

Također, dispozitivom osporenog rješenja, kao najvažnijeg dijela rješenja, tuženi organ proglašavanjem rješenja ništavim, nije imao mogućnost da tačkom 2. dispozitiva rješenja naloži Federalnom ministarstvu pravde, da u ponovnom postupku briše iz Registra udruženja Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije BiH i da u obnovljenom postupku upisa, naloži Sindikatu da otkloni nepravilnosti koje su konstatovane osporenim rješenjem, jer proglašavanjem rješenja ništavim, poništava se pravno djelovanje rješenja koja su proglašena ništavim, kao da ista nisu ni donesena.

Iz svih navedenih razloga, sud u primjenom člana 36. stav 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude i ova presuda u svemu zamjenjuje osporeni upravni akt.

Kako je ovaj sud dana 17.06.2016. godine, u konkretnom upravnom sporu, donio rješenje broj : 09 0 U 026594 16 U, kojim se odlaže izvršenje rješenja Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, broj : 06-05-218/16 od 13.05.2016. godine, do okončanja ovog upravnog spora i kako je presudom ovog suda broj : 09 0 U 026594 16 U od 31.10.2016. godine, u konkretnoj upravnoj stvari, okončan upravni spor, to su prestale i pravne posljedice rješenja broj : 09 0 U 026594 16 U od 17.06.2016. godine.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

DŽAFEROVIĆ SLAVICA

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti